

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 9. septembra spriedumu lietā T-29/08 Līga para Protecção da Natureza (LPN)/Eiropas Komisija 2011. gada 29. novembrī iesniedza Somijas Republika

(Lieta C-605/11 P)

(2012/C 58/04)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Somijas Republika (pārstāvji — J. Heliskoski un M. Pere)

Pārējie lietas dalībnieki: Līga para Protecção da Natureza (LPN), Eiropas Komisija, Dānijas Karaliste, Zviedrijas Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt apelācijas sūdzībā minēto spriedumu tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa ir noraidījusi LPN prasību (rezolutīvās daļas 1) punkts);

— atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest Komisijai atlīdzināt Somijas tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Lietā T-29/08 Līga para Protecção da Natureza (LPN)/Komisija Vispārējā tiesa savā spriedumā esot pārkāpusi Tiesas Statūtu 58. pantu, jo tā neatcēla apstrīdēto Komisijas 2007. gada 22. novembra lēmumu attiecībā uz piekļuvi dokumentiem un dokumentu daļām, kura LPN tika atteikta Komisijas 2008. gada 24. oktobra lēmumā.

- 1) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “pārskatāmības regula”) 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu tādā veidā, ka visi ar izmeklēšanas procedūru saistītie dokumenti ir aizsargāti kā kategorija un tādējādi iestāde var atteikt piekļuvi jebkuriem ar izmeklēšanu saistītiem lietas materiāliem, atsaukdamās uz vispārēju prezumpciju, saskaņā ar kuru attiecīgajos dokumentos ietvertās informācijas izpaušana principā kaitētu izmeklēšanas mērķiem.
- 2) Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi pārskatāmības regulas 4. panta 2. punkta beigu daļu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem⁽²⁾, 6. panta 1. punktu, novērtējot, vai Komisija bija ņēmusi vērā sabiedrības prioritāras intereses, kā tas tai bija jā dara pirms piekļuves pieteikuma noraidīšanas. Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi attiecīgās

tiesību normas, pareizi nepārbaudot, vai Komisija ir izsvērusi ar 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu aizsargātās intereses un sabiedrības iespējamās prioritāras intereses, lai dokumenti tiktu publicēti.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 1049/2001 publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 9. decembrī — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-635/11)

(2012/C 58/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Enegren un M. van Beek)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvas 2005/56/EK par kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanu⁽¹⁾ 16. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās prasības nodrošināt, lai pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamās sabiedrības, kuras juridiskā adrese ir Nīderlandē, uzņēmumu darbiniekiem, kas atrodas citās dalībvalstīs, būtu tādas pašas iespējas izmantot līdzdalības tiesības, kādas ir darbiniekiem, kas nodarbināti Nīderlandē, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šajā normā paredzētos pienākumus;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

No Direktīvas 2005/56/EK 16. panta 2. punkta b) apakšpunkta izriet, ka tās dalībvalsts valsts tiesībās, kurā atrodas pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamās sabiedrības juridiskā adrese, ir jāparedz, ka pārrobežu apvienošanās rezultātā veidojamās sabiedrības uzņēmumu darbiniekiem, kas atrodas citās dalībvalstīs, ir jābūt tādām pašām iespējām izmantot līdzdalības tiesības, kādas ir piešķirtas darbiniekiem tajā pašā dalībvalstī, kurā atrodas šīs jaunās sabiedrības juridiskā adrese.

Līdz ar to direktīvu transponējošajās valsts tiesību normās ir jābūt reglamentētām visām šīs direktīvas 16. panta 2. punktā paredzētajām situācijām.

Nīderlandē tas nav noticis.

(¹) OV L 310, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 14. decembrī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-641/11)

(2012/C 58/06)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — G. Rozet un L. Pignataro)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, uzstājot uz to, ka ir jāievieš prioritārs kandidātu izvēles kritērijs, kas ir balstīts uz Bolcāno [Bolzano] provincē nodzīvotiem vismaz diviem gadiem, kā tas ir paredzēts prezidenta Dekrēta Nr. 752/1976 12. pantā, Itālijas Republika nav izpildījusi LESD 45. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulas Nr. 492/2011 (¹) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 3. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību Komisija apstrīd, ka ir ieviests prioritārs kandidātu izvēles kritērijs, kas ir balstīts uz Bolcāno provincē (Trentino-Alto-Adidže [Trentino Alto Adige]) nodzīvotiem vismaz diviem gadiem un kas ir pretrunā LESD 45. pantā, kā arī Regulas (ES) Nr. 492/2011 3. panta 1. punktā paredzētajiem pienākumiem. Komisija faktiski atgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 45. pants vienlīdzīgas attieksmes jomā aizliedz ne tikai atklātu diskrimināciju pilsonības dēļ, bet arī jebkuru slēptu diskrimināciju, kas, piemērojot citus atšķirības kritērijus, noved pie tā paša rezultāta (skat. it īpaši Tiesas 1996. gada 26. maija spriedumu lietā C-237/94 O'Flynn, Recueil, 2617. lpp., 17. punkts). Tas īpaši attiecas uz pasākumu, kas paredz uz dzīvesvietu balstītu atšķirību.

Savā atbildē uz 2010. gada 6. augusta argumentēto atzinumu Itālijas iestādes atzina, ka "prezidenta Dekrēta Nr. 752/1976 12. pantā ietvertajam dzīvesvietas noteikumam varētu būt raksturīgi netiešas diskriminācijas elementi un tādējādi tas varētu būt pret-

runā LESD 45. pantam" un ka, "lai atrisinātu šo problēmu, panta teksts vienkārši tiks grozīts". Komisija līdz šim brīdim vēl nav saņēmusi nekādu informāciju par attiecīgo grozījumu un tādējādi uzskata, ka Dekrēta Nr. 752/1976 12. pantā paredzētais dzīvesvietas nosacījums vēl ir spēkā.

(¹) OV L 141, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-421/10 Cooperativa Vitivinicola Arousana, S. Coop. Galega/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un María Constantina Sotelo Ares 2011. gada 19. decembrī iesniedza Cooperativa Vitivinicola Arousana, S. Coop. Galega

(Lieta C-649/11 P)

(2012/C 58/07)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Cooperativa Vitivinicola Arousana, S. Coop. Galega (pārstāvis — I. Temiño Cenicerros, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un María Constantina Sotelo Ares

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu;

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2011. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-421/10;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1) Vispārējā tiesa neesot ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu un, konkrēti, 3. protokola par Eiropas Savienības Tiesas Statūtiem 36. pantu kopsakarā ar tā 53. pantu.

2) Esot pārkāptas Cooperativa Vitivinicola Arousana, S. Coop. Galega tiesības uz aizstāvību, kā arī tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu un, konkrēti, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pants.

3) Esot pārkāpts Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas(EK) Nr. 207/2009 (¹) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

(¹) Regula Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).